

Gud eller mammon

Ugens vers

"Derfor har Gud højt ophøjet ham og skænket ham navnet over alle navne, for at i Jesu navn hvert knæ skal bøje sig, i himlen og på jorden og under jorden, og hver tunge bekende: Jesus Kristus er Herre, til Gud Faders ære" (*Fil 2,9-11*).

Introduktion

Gud sløser ikke med ord, når han forklarer, hvad han mener om overdreven besættelse af penge og materielle ting. Kristi ord til den griske rige mand, som havde samlet og samlet sig ejendele, selv om han var velsignet af Herren, bør få enhver af os til at frygte: "Din tåbe, i nat kræves dit liv af dig. Hvem skal så have alt det, du har samlet? Sådan går det den, der samler sig skatte, men ikke er rig hos Gud" (*Luk 12,20-21*).

At tjene Gud og at tjene Mammon udelukker hinanden. Det kan kun være det ene eller det andet, Gud eller penge. Det er en indbildning at tro, at vi kan have begge dele, for før eller senere vil vores dobbeltliv indhente os. Måske kan vi snyde andre, måske til og med os selv, men ikke Gud, som vi en dag skal stå til regnskab over for.

Vi er nødt til at foretage et valg, og jo længere vi tøver, kommer med undskyldninger eller udsætter det, jo stærkere magt vil penge og kærlighed til penge få over os. Tro kræver en afgørelse.

At fokusere på, hvem Gud er, hvad han har gjort for os, og hvad vi skylder ham, bør gøre vores valg meget lettere.

Ugens tekster

- Sl 33,6-9
- Matt 19,16-22
- 1 Pet 1,18
- Hebr 2,14-15
- 2 Mos 9,14
- Sl 50,10

Kristus, Skaberen

1 Mos 1,1
Sl 33,6-9
Es 45,11-12
Jer 51,15
Joh 1,3

Hvad fortæller disse tekster om den materielle verdens godhed?

"I begyndelsen åbenbarede Gud sig gennem hele skaberværket. Gennem sin søn, Jesus Kristus, skabte han himmelen og jorden. Ved hans hånd blev verdenerne i rummet til, og markens blomster skabt. "Han grundfæster bjerge med vælde." "Havet er hans, han har skabt det" (Sl 65,6; 95,5) Det var ham, der fyldte jorden med skønhed og luften med sang. Og på alle ting, på jorden og i luften og himmelen, skrev han budskabet om Faderens kærlighed." (Ellen White, *Jesu liv*, s. 8).

Materielle ting er ikke i sig selv onde. I modsætning til nogle religioner, der lærer, at den materielle verden i sig selv er dårlig eller ond, og at kun de åndelige ting er gode, værdsætter Bibelen den materielle verden.

Jesus er trods alt den, der skabte verden. Hvordan kan den da være ond? Desværre kan den, ligesom alle Guds gaver, forvrænges og bruges til noget ondt; men det gør ikke den oprindelige gave ond. Bibelen advarer mod misbrug og forvrængning af de ting, Gud har skabt i denne verden, men ikke mod tingene i sig selv.

Tvært imod, Gud skabte den materielle verden, og han ønskede, at hans folk også skulle nyde denne verdens frugter og fordele: "Du skal tilbede Herren din Gud og glæde dig sammen med levitterne og de fremmede, som bor hos dig, over alt det gode, som Herren din Gud har givet dig og din slægt" (5 Mos 26,11; se også 5 Mos 14,26). Jesus er Skaberen (Joh 1,1-3), og jorden er kun et eksempel på, hvad han har skabt. Hans skaberevne giver ham et enestående perspektiv på selve livet og dem, der bor på jorden. Han ved, hvilken værdi materielle ting har, og at han gav dem til os til vores fordel og glæde. Han ved også, hvad der sker, når menneskene forvrænger disse gaver eller til og med gør gaverne til et mål i sig selv, selv om de oprindeligt var tænkt som et middel til at ære Gud.

Til at
tænke over

Se på den skabte verdens ufattelige overdådighed. Selv efter syndens hærgen kan vi stadig se den grundlæggende godhed i meget af den. Hvordan illustrerer den skabte verden sin skabers godhed?

Guds søn/Menneskesønnen

Som kristne tror vi, at Jesus er helt Gud og helt menneske. Denne forening af Guddommen med menneskeheden giver ham et helt unikt perspektiv på, hvad der er vigtigt på jorden og vigtigt for evigheden. Den kendsgerning, at vi ikke kan forstå, hvordan han kunne have denne guddommelige/menneskelige natur, gør ikke denne sandhed mindre sand, ligeså lidt som en persons manglende forståelse af aerodynamik forhindrer et fly i at flyve.

"Her har vi to mysterier i et – flertallet af personer i Guddommens enhed, og foreningen af Guddommen og menneskeheden i personen Jesus... Intet i fantasiens verden er nær så fantastisk som denne sandhed om inkarnationen." (J. I. Packer, *Knowing God* (Downers Grove, Illinois: InterVarsity Press, 1973), s. 53).

En grund til, at Jesus kom til denne verden, var at vise os, hvor kærlig og omsorgsfuld Gud er, og hvor meget han bryder sig om os. Jesus viste os vores himmelske Faders sande karakter, som var langt fra den kolde og fjerne guddom, som nogle dyrkede.

Satan har forsøgt at adskille menneskene fra Gud. Han har forsøgt at gøre Gud upersonlig og karakterisere ham som en, der er ligeglad med os. Han gør alt, hvad han kan, gennem ethvert muligt middel, for at forhindre os i at kende og erfare Guds godheds og nådes virkelighed. En overdreven kærlighed til materielle ting er et af Satans mest effektive midler til at opnå dette mål.

Matt 19,16-22

Hvad siger denne beretning om, hvordan Satan kan benytte vores kærlighed til materielle ting til at holde os på afstand af Jesus?

Forestil dig Jesus selv, Gud i menneskeskikkelse, tale med denne unge mand, som tydeligvis var klar over, at Jesus var helt speciel. Men hvad skete der? Han tillod sin store rigdom og kærlighed til materielle ting at adskille ham fra Gud. Kærlighed til verden og til materielle ting forblindede ham så meget, at selv om han var bedrøvet, var den bedrøvelse ikke nok til at få ham til at gøre det rigtige. Han var ikke bedrøvet over, at han mistede sine ejendele; for det gjorde han ikke. Han var bedrøvet over at miste sin sjæl på grund af "ting".

Hvordan kan vi sikre os, enten vi er rige eller fattige, at vi har det rette forhold til denne verdens ting?

Til at tænke over

Kristus, Forløseren

Gæld er ikke et himmelsk princip. Men Adam og Eva syndede og en overtrådt lov betød død. Derved kom menneskeheden i gæld til guddommelig retfærdighed. Vi gik konkurs, blev åndeligt insolvente på grund af en gæld, vi aldrig kunne betale.

Guds kærlighed til os iværksatte en plan for at løskøbe os. Jesus blev vores "garant" (Hebr 7,22). Det er Kristus som løskøber, der åbenbarer den allervigtigste handel, der nogen sinde er indgået. Kun ofringen af hans liv kunne opfylde den betaling, som guddommelig retfærdighed krævede. Jesus betalte syndens gæld, da retfærdighed og nåde omfavnede hinanden på korset. Universet havde aldrig set eller været vidne til en rigdom så stor som den, der blev anvendt som betaling for menneskehedens frelse (Ef 5,2).

"Ved at tømme hele Himlens skatkammer for denne verden, ved at skænke os Himlen gennem Kristus, har Gud købt og betalt prisen for at kunne eje hvert eneste menneskes vilje, kærlighed, sind og sjæl." (Ellen White, *Lys over hverdagen*, 2. bind, s. 129).

Læs flg. tekster, og lav en liste over, hvad Jesus har frelst os fra: Kol 1,13; 1 Thess 1,10; 1 Pet 1,18; Hebr 2,14-15; Gal 3,13; Åb 1,5.

Det græske ord *tetelestai*, som forekommer i Joh 19,30, er blevet omtalt som det vigtigste ord, der nogensinde er udtalt. Det betyder "Det er fuldbragt", og er Jesu sidste udtalelse på korset. Hans sidste erklæring betød, at hans mission var udført, og vores gæld var "betalt til fulde". Han udtalte det ikke som en, der ikke havde noget håb, men som den, det lykkedes at frelse en syndig verden. Når vi ser på forløsningskors, ser vi en begivenhed fra fortiden med en nutidig effekt og et fremtidigt håb. Jesus gav sit liv en gang for alle for at ødelægge synd, død og djævlens arbejde. Det betyder, at på trods af, at vi ikke fortjener det, er vi blevet løskøbt (Ef 1,7). At få et glimt af frelsens underværk er at stå på hellig grund.

Kristus som forløser er det mest storslåede billede af Gud. Hans overordnede interesse er at frelse os. Det åbenbarer hans perspektiv over for menneskeheden og især, hvor højt han sætter et personligt forhold til os. Med retfærdigheden tilfredsstillet, vender Kristus sin opmærksomhed mod vores svar på hans offer.

Kristus betalte helt og fuldt gælden for alt det onde, du har gjort. Hvad bør dit svar til ham være? (Se Job 42,5-6).

Til at tænke over

En lidenskabelig Gud

I sin konfrontation med farao sagde Gud: "Denne gang vil jeg sende alle mine plager over dig selv og dine hoffolk og dit folk, for at du skal forstå, at der ikke er nogen som mig på hele jorden" (2 Mos 9,14).

Hvad mente Gud, da han sagde, at "der ikke er nogen som mig på hele jorden"?

"Det er umuligt for menneskenes begrænsede sind helt at forstå den uendeliges karakter eller gerninger. For den skarpeste forstand, for det mægtigste og højst uddannede sind må Den Hellige altid forblive klædt i et mysterium." (Ellen White, *Testimonies for the Church*, 5. bind, s. 698-699).

Der er ingen som Gud (1 Kong 8,60). Han tænker, husker og handler på måder, vi ikke forstår. Uanset, hvad vi forsøger for at danne ham i vores eget billede, forbliver Gud Gud. Han er den, der skabte ethvert snefnug, enhver hjernecelle, ethvert ansigt og hvert eneste individuelle karaktertræk til at være helt unikt, og "ingen anden er Gud" (1 Kong 8,60). Han er trods alt Skaberens, og som skaber er han helt anderledes end sit skaberværk.

Hvad siger disse tekster om, hvor anderledes Gud er end sit skaberværk?

1 Sam 2,2
Sl 86,8
Es 55,8-9
Jer 10,10
Tit 1,2

Når vi ser på alt det, Gud er, alt det han ejer og alt, hvad han gør, er det bemærkelsesværdigt, at han kunne få konkurrenter. Men det har han, i den forstand, at han er nødt til at "konkurrere" om menneskenes kærlighed og hengivenhed. Måske er det grunden til, at han siger, at han er en "lidenskabelig Gud" (2 Mos 34,14). Gud skabte menneskene til at være frie. Det betyder, at vi har mulighed for at tjene ham eller at tjene noget andet. Det har på mange måder været det grundlæggende menneskelige problem: at vælge at tjene andre guder, uanset hvilken form de fremstår i, fremfor at tjene den eneste Gud, det er værd at tjene, den ene, som skabte og ejer hele universet. Det er derfor, han i sandhed er en lidenskabelig Gud.

Er der noget i dit liv, der konkurrerer med Gud om din hengivenhed?

Til at
tænke over

Sandt ejerskab

Vi tilhører Gud, både gennem skabelse og forløsning. Og ikke alene tilhører vi Gud, men det gør alle vores ejendele også. Vi selv ejer intet andet end vores egne valg.

I modsætning er et centralt grundprincip i verdslighed tanken om, at vi ejer alle vores ejendele. Men det er et bedrag. At tro man er den egentlige ejer af sine ejendele, er for en kristen at tro noget, der ikke stemmer overens med, hvad Guds Ord lærer.

Gud, ikke vi, ejer alt (Job 38,4-11). Vi er kun "fremmede og tilflyttere" (3 Mos 25,23), ligesom israelitterne var i det lovede land. Vi er til og med afhængige af Gud til vores næste vejrtrækning (ApG 17,25). Det, vi tror, vi ejer, er Guds ejendom. Vi er kun hans forvaltere, og som sådanne skal vi forvalte både håndgribelige og uhåndgribelige ejendele til Guds ære.

5 Mos 10,14
Sl 50,10; 104,16
Ez 18,4
Hag 2,8
1 Kor 6,19-20

Læs bibelteksterne og lav en liste over, hvad Gud ejer. Hvordan bør vi forholde os til de materielle ting, vi har i vores varetægt?

"Alt tilhører Gud. Menneskene kan ignorere hans krav. Når han gavmildt udøser sine velsignelser over dem, kan de bruge hans gaver til deres egen selvviske tilfredsstillelse; men de kommer til at stå til ansvar for deres forvaltning." (Ellen White, *Testimonies for the Church*, 9. bind, s. 246).

Guds ejerskab og vores forvaltning indebærer et forhold, hvor han må bruge os på en måde, der vil forberede os til himlen, og som vil være til gavn og velsignelse for andre. Troløse forvaltere kan begrænse ejerens adgang til hans egne ejendele. Som vi så i gårsdagens afsnit, tvinger Gud os ikke til at følge hans vilje. Han skabte os, og han gav os ejendele i denne verden, som vi skal forvalte for ham, indtil han kommer igen. Hvad vi gør med dem afslører, hvordan vores forhold til ham er.

Til at
tænke over

Tænk over, hvad det vil sige, at du i virkeligheden ikke ejer noget at det, du har i din besiddelse, men at det hele tilhører Gud. Hvad bør det sige dig om, hvordan du bør forholde dig til de ting, du besidder?

Til videre studium

Forvaltning, som vi opfatter det, begyndte, da Gud gav Adam og Eva et hjem i en smuk have, som de skulle passe på (1 Mos 2,15). De skulle sørge for, at man kunne bo i disse fuldkomne omgivelser. Det var en opgave, som ikke synes særlig vanskelig. Gud gav dem kompetencer og underviste dem om deres ansvar.

Det hebraiske ord i 1 Mos 1,26.28), der oversættes med "herske", betyder "at bringe under kontrol og styre". Det var ikke et hårdt herredømme, men et blidt styre, hvor de skulle tage sig af Guds skaberværk. Adam og Eva skulle lære, at Gud er den, der ejer alt, og de var hans forvaltere eller bestyrere. Lige fra begyndelsen var det Guds hensigt, at Adam og Eva skulle have ansvars- og tillidshverv – men ikke som ejere. De skulle vise over for Gud, at de var trofaste i deres opgaver.

"Adam og Eva fik Edens have, som de skulle passe. De skulle "dyrke og vogte den". De var lykkelige i deres arbejde. Sind, hjerte og vilje arbejdede sammen i fuldkommen harmoni. De oplevede ingen træthed ved deres arbejde, intet slid. Deres timer var fyldt med nyttigt arbejde og samvær med hinanden. Deres opgave var behagelig. Gud og Kristus besøgte dem og talte med dem. De var blevet givet fuldkommen frihed ... Gud var ejer af deres hjem i Eden. De var indehavere under ham. (Ellen White, *Manuscript Releases*, 10. bind, s. 327).

Spørgsmål til
drøftelse

1. **Hvad lærer det faktum, at Gud ejer verden, os om vores grundlæggende ansvar, når det gælder miljøet? Vi skal undgå den politiske fanatisme, som nogle miljøforkæmpere har, når de næsten tilbeder skaberværket i sig selv; men hvad bør vores holdning som kristne være mht. at passe på miljøet?**
2. **Dvæl ved tanken om Gud som en "lidenskabelig Gud". Det er ikke let at forstå, især ikke, fordi vi i menneskelig sprogbrug ofte betragter "lidenskab" eller "jalousi" som noget negativt, noget vi bør undgå. Hvordan kan vi forstå dette begreb som en egen-skab hos Gud uden at medtage nogen af de negative sider, ordet normalt er forbundet med?**
3. **Hvordan kan vi lære at skelne mellem den korrekte brug af og glæde over de fysiske ting, som Gud har skabt og den forkerte brug af dem? Hvorfor er det vigtigt at skelne mellem de to?**

Aktiviteter og dialog

Guds Ord

- Skyld i betydningen gæld er en af flere måder, hvorpå Bibelen beskriver formålet med forsoningen. De er taget fra menneskers sprog og verden og har derfor, som alle billeder, deres begrænsning.
 - Hvilke andre bibelske billeder kan du/I finde i Skriften, som illustrerer forsoningens formål?
- Bibelen indeholder en række tekster, som fortæller, at Gud er "nidkær" (jaloux) og lidenskabelig.
 - Hvad er forskellen på min jalousi og Guds? Hvorfor ønsker Gud, at jeg kun skal dyrke og tilbede ham? Er det bare for hans egen skyld?
 - Andre "menneskelige" egenskaber bruges ofte om Gud, som det at være vred.
 - Hvori adskiller min vrede sig fra Guds?

Uddybende spørgsmål

- Hvad er betydningen af det "alt", som blev fuldbragt på korset?
 - Vil Gud ikke gøre mere for os? Kommer Jesus ikke igen? Vil synden ikke blive udslettet? Er alt overstået?
 - Hvorfor er korset altafgørende?
- Hvilke fysiske, materielle glæder har Gud givet os?
 - Prøv at lave en liste.
 - Hvilke glæder har du, som du kan nyde for en kortvarig periode?
 - Kan kortvarige glæder også være fra Gud?
- Hvis min krop tilhører Gud, hvordan bør jeg da behandle den?
 - Hvad siger det om dens værdi?

Personligt kristenliv

- Overvej dag for dag, hvad det betyder for dig, at alt, hvad du har, er en gave fra Gud.
 - Hvad siger det om Guds kærlighed til dig?
 - Hvordan hjælper det dig til at vurdere betydningen af de forskellige ejendele, du råder over?

Forstå det bedre

- Ordet "forsoning" har en lang historie, der ikke er identisk på forskellige sprog. Fx er dansk og tysk "forsoning/Versöhnung" forskelligt fra det engelske "atonement/at-one-ment". De bibelske

